

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม : กรณีศึกษาอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ภาค 5 (เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง และ แพร่) ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาหาปัจจัยที่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม และหาแนวทางในการสนับสนุนส่งเสริมปัจจัยดังกล่าว นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลในการหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำหน้าที่ต่อไป โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเฉพาะอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ภาค 5 ที่เคยได้รับการมอบหมายให้ดำเนินการสอดส่องและเยี่ยมเยียนผู้ถูกคุมความประพฤติ และผู้ถูกคุมความประพฤติเหล่านั้นสามารถพ้นการคุมความประพฤติไปด้วยดี โดยมีกลุ่มประชากรที่ศึกษาทั้งสิ้น 74 คน จาก 92 คน คิดเป็นร้อยละ 80.43 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมายโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ อันมีสถิติทำการวิเคราะห์ดังนี้ ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อช่วยอธิบายลักษณะทั่วไปและลักษณะการปฏิบัติงานของกลุ่มประชากร สำหรับในการวัดทัศนคติแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้ค่ามัธยเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย (Mean) เป็นเกณฑ์ในการแบ่งครึ่ง และสถิติวิเคราะห์ตัวสุดท้าย คือใช้สถิติวิเคราะห์ไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และเพื่อพิสูจน์สมมุติฐาน

6.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

เพศ อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 94.6 เป็นเพศชาย และร้อยละ 5.4 เป็นเพศหญิง

อายุ อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 41.9 เป็นผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป รองลงมาร้อยละ 27.0 คือผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 41 - 50 ปี ร้อยละ 25.7 จะอยู่ในช่วงอายุ 31 - 40 ปี และร้อยละ 4.1 เป็นผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 20 - 30 ปี

สถานภาพการสมรส อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 87.8 เป็นผู้สมรสแล้วและยังคงอยู่กันด้วยกันจนปัจจุบัน ร้อยละ 6.8 ยังคงเป็นโสด และร้อยละ 5.4 ดำรงสถานภาพม่าย

การศึกษา ทางด้านการศึกษาปรากฏว่าอาสาสมัครคุมประพฤติ ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คือร้อยละ 31.1 รองลงมาคือจบการศึกษาในระดับประถม ร้อยละ 29.7 ร้อยละ 20.3 จบในระดับมัธยมต้น ร้อยละ 10.8 จบในระดับมัธยมปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีผู้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปร้อยละ 2.7 และอื่น ๆ ร้อยละ 1.4

อาชีพ อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด คือร้อยละ 35.1 รองลงไปประกอบอาชีพค้าขายร้อยละ 28.4 ทำไร่นามีจำนวนร้อยละ 23.0 ไม่ได้ประกอบอาชีพใดมีจำนวนร้อยละ 8.1 และผู้ประกอบอาชีพเป็นพนักงานในรัฐวิสาหกิจและรับจ้างบริษัทเอกชน มีจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 2.7

ประสบการณ์ด้านการสังคมสงเคราะห์ มีอาสาสมัครคุมประพฤติซึ่งมีประสบการณ์ด้านการสังคมสงเคราะห์ คิดเป็นจำนวนร้อยละ 52.7 และไม่เคยมีประสบการณ์ ร้อยละ 39.8 มีผู้ไม่ตอบคิดเป็นร้อยละ 9.5

การมีตำแหน่งหน้าที่อื่น ๆ กลุ่มประชากรศึกษาในที่นี้เป็นผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ หรือเป็นสมาชิก/อาสาสมัครองค์กรต่าง ๆ ในปัจจุบันคิดเป็นร้อยละ 59.5 และไม่เคยมีตำแหน่งใด ๆ ร้อยละ 35.1 และมีผู้ไม่ตอบร้อยละ 5.4

การได้โล่ประกาศเกียรติคุณหรือมีผลงานดีเด่น อาสาสมัครคุมประพฤติ ร้อยละ 70.3 ไม่เคยได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณหรือเป็นมีผลงานดีเด่น ส่วนที่เหลือเคยได้รับโล่หรือมีผลงานดีเด่นร้อยละ 23.0 และมีผู้ไม่ตอบมีจำนวนร้อยละ 6.8

รายได้ของอาสาสมัครคุมประพฤติ อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ ครึ่งหนึ่งของจำนวนประชากรที่ศึกษาจะมีรายได้ส่วนตัวค่อนข้างสูง คือประมาณ 8,000 บาทขึ้นไปถึงร้อยละ 50.0 รองลงมาจะเป็นผู้มีรายได้ค่อนข้างต่ำ คือน้อยกว่า 4,000 บาท จำนวนร้อยละ 27.3 และที่เหลือจะเป็นผู้มีรายได้ระหว่าง 4,001 - 8,000 บาท จัดเป็นผู้มีรายได้ระดับปานกลางร้อยละ 20.27 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 2.7

รายได้ของคู่สมรส คู่สมรสของอาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่มักเป็นผู้มีรายได้ต่ำ คืออยู่ในระหว่าง 4,001 - 8,000 บาท ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 43.2 และร้อยละ 27.1 จะมีรายได้ในระดับสูง คือ 8,000 บาทขึ้นไป และที่เหลืออีก 12.2 จะเป็นผู้มีรายได้ระดับปานกลาง คือตั้งแต่ 4,001 - 8,000 บาท มีผู้ไม่ตอบ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 47.6

รายได้ของบุตร บุตรของอาสาสมัครคุมประพฤติมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประชากรที่ศึกษาเป็นผู้ไม่มีรายได้จากการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 55.4 และที่มีรายได้มีอยู่ร้อยละ 31.1 และมีผู้ไม่ตอบร้อยละ 13.6

ในแง่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของคำตอบแทน ปรากฏว่า

1) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ต่างเห็นว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีฐานะดี สามารถปฏิบัติงานได้ดีร้อยละ 86.4 มีผู้ไม่แน่ใจในเรื่องดังกล่าวร้อยละ 9.5 และมีผู้ไม่เห็นด้วยเพียงรายเดียวคือร้อยละ 1.4 และมีผู้ไม่ตอบคิดเป็นร้อยละ 2.7

2) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 64.9 ต่างเห็นว่าค่าพาหนะเป็นปัญหาของการออกไปสอดส่องผู้ถูกคุมความประพฤติ แต่มีอาสาสมัครคุมประพฤติที่ไม่เห็นว่าค่าพาหนะจะเป็นปัญหาของการสอดส่องร้อยละ 23.0 ไม่แน่ใจ 10.8 และมีผู้ไม่ตอบร้อยละ 1.4

3) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 44.6 เห็นว่าค่าพาหนะเป็นปัญหาในการเดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมกับสำนักงานคุมประพฤติ แต่มีผู้ไม่เห็นด้วยในเรื่องดังกล่าวร้อยละ 25.7 ไม่แน่ใจร้อยละ 9.5 และมีผู้ไม่ตอบร้อยละ 2.7

4) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 50 เห็นว่าอาสาสมัครคุมประพฤติน่าจะมีค่าตอบแทนรายเดือน แต่มีผู้ไม่เห็นด้วยร้อยละ 39.2 อย่างไรก็ตามมีผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 2.7

5) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 63.2 เห็นด้วยที่ว่าค่าพาหนะเหมาะสม 150 บาทต่อคนนั้น ค่อนข้างน้อยเกินไป และมีผู้ไม่เห็นด้วยร้อยละ 20.3 มีผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 14.9 และไม่ตอบร้อยละ 1.4

6) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 59.5 ต่างเห็นด้วยว่าหากมีมูลนิธิหรือกองทุนในการสงเคราะห์ช่วยเหลือนั้น จะช่วยให้สามารถแก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุมความประพฤติขึ้น แต่มีผู้ไม่แน่ใจและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 4.1 และ 1.4 ตามลำดับ

7) จากการวัดทัศนคติของอาสาสมัครคุมประพฤติ ซึ่งมีต่อค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่นั้น ปรากฏว่าอาสาสมัครคุมประพฤติจำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.7 มีทัศนคติด้านบวกต่อค่าตอบแทน และอาสาสมัครคุมประพฤติที่เหลืออีก 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.3 มีทัศนคติด้านลบต่อค่าตอบแทนดังกล่าว

ในแง่ทัศนคติของอาสาสมัครคุมประพฤติต่องานคุมประพฤตินั้น ปรากฏว่า

1) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 67.5 . ต่างเห็นว่าอาสาสมัครคุมประพฤติเป็นแนวความคิดในการลงโทษผู้กระทำความผิดวิธีหนึ่ง แต่มีผู้ไม่คิดว่าเป็นการลงโทษร้อยละ 25.7 มีผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 5.4 และมีผู้ไม่ตอบร้อยละ 1.4

2) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 94.6 ว่างานคุมประพฤติเป็นวิธีการแก้ไขผู้กระทำความผิดวิธีหนึ่ง มีผู้ไม่แน่ใจ และไม่ตอบร้อยละ 4.1 และ 1.4 แต่ไม่มีอาสาสมัครคุมประพฤติรายใดไม่เห็นด้วย

3) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 68.4 ไม่เห็นด้วยกับประโยคที่ว่า การคุมประพฤติเปรียบเสมือนเป็นการปล่อยเสือเข้าป่า และมีผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 25.7 อย่างไรก็ตามผู้เห็นว่าการคุมประพฤติเป็นการปล่อยเสือเข้าป่าร้อยละ 8.2 และมีผู้ไม่ตอบร้อยละ 1.4

4) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ต่างเห็นด้วย ว่าการคุมประพฤตินั้นเป็นผลดีสำหรับผู้กระทำความผิดครั้งแรกในคดีอาญาที่ไม่ร้ายแรงนักร้อยละ 97.3 อย่างไรก็ตามมีผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 2.7

5) จากการวัดทัศนคติของอาสาสมัครคุมประพฤติ ซึ่งมีต้องงานคุมประพฤตินั้น ปรากฏว่าอาสาสมัครคุมประพฤติจำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.2 มีทัศนคติด้านบวกต่องานคุมประพฤติ และที่เหลืออีกจำนวน 56 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.8 มีทัศนคติด้านลบต่องานคุมประพฤติ

ในแง่ทัศนคติของอาสาสมัครคุมประพฤติต้องงานอาสาสมัครคุมประพฤติ ปรากฏว่า

1) มูลเหตุจูงใจที่ทำให้เข้ามาเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติ ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.5 เข้ามาเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติเพราะสมัครใจและมีใจรัก ร้อยละ 58.1 เข้ามาเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติเพราะต้องการความภาคภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และร้อยละ 52.7 เข้ามาเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติเพราะต้องการหาประสบการณ์ความรู้

2) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 89.2 ต่างพอใจในบทบาทของอาสาสมัครคุมประพฤติ และมีผู้ไม่พอใจในบทบาทดังกล่าวร้อยละ 2.9 อาสาสมัครคุมประพฤติที่รู้สึกเฉย ๆ ในบทบาทมีร้อยละ 1.4 และมีผู้ไม่ตอบร้อยละ 6.8

3) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 83.7 ล้วนเห็นว่าอาสาสมัครคุมประพฤติเป็นบุคคลที่มีความเสียสละ ไม่หวังผลตอบแทน อย่างไรก็ตามผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 10.8 และไม่มีผู้ไม่คิดว่าอาสาสมัครคุมประพฤติเป็นบุคคลที่มีความเสียสละร้อยละ 5.5

4) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่เห็นว่าอาสาสมัครคุมประพฤติควรทำหน้าที่ช่วยเหลือพนักงานคุมประพฤติ ทั้งในงานคดีและการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ในอัตราร้อยละ 97.2 แต่มีผู้ไม่แน่ใจและไม่เห็นด้วยในอัตราเท่ากันเช่นกัน คือ ร้อยละ 1.4

5) อาสาสมัครคุมประพฤติร้อยละ 93.2 เห็นว่าอาสาสมัครคุมประพฤติควรได้รับการเลือกสรรเข้ามาเป็นอาสาสมัครคุมประพฤติโดยมีผู้รับรองความประพฤติ แต่มีผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 4.1 และมีผู้ไม่เห็นด้วยร้อยละ 2.8

6) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่เห็นว่าอาสาสมัครคุมประพฤติควรเป็นผู้ที่คนในชุมชนให้ความเคารพนับถือถึงร้อยละ 95.9 ซึ่งมีผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 4.1

7) อาสาสมัครคุมประพฤติใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ในทางที่มีชอบสมควรได้รับโทษตามกฎหมาย มีผู้เห็นด้วยร้อยละ 82.4 และมีผู้ไม่เห็นด้วย 13.9 โดยมีผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 2.7

8) อาสาสมัครคุมประพฤติต่างเห็นควรมีการแนะนำอาสาสมัครคุมประพฤติแก่ชุมชนร้อยละ 94.6 ซึ่งมีผู้ไม่เห็นว่าจะต้องมีการแนะนำแก่ชุมชนร้อยละ 5.5

9) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 93.3 ต่างปรารถนาที่จะเห็นชุมชนที่อยู่อาศัยให้ความช่วยเหลือดูแลในเรื่องการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม มีผู้ไม่เห็นด้วยร้อยละ 2.8 และมีผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 2.7

10) จากการวัดทัศนคติของอาสาสมัครคุมประพฤติต่องานอาสาสมัครคุมประพฤติ ปรากฏว่าอาสาสมัครคุมประพฤติจำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.0 มีทัศนคติด้านบวกต่องานอาสาสมัครคุมประพฤติ และอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีทัศนคติด้านลบต่อเรื่องดังกล่าวมีจำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.6

ในแง่ทัศนคติของอาสาสมัครคุมประพฤติต่อผู้ถูกคุมความประพฤติ ปรากฏว่า

1) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 91.9 ล้วนแต่คิดว่าผู้ถูกคุมความประพฤติคือมนุษย์ปุถุชนคนหนึ่งที่ยังเฝ้าดูดำเนินชีวิตผิดพลาดไปชั่วขณะ อย่างไรก็ตามผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 6.8 และไม่เห็นด้วยร้อยละ 1.4

2) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่เชื่อว่าผู้ถูกคุมความประพฤติพร้อมจะกลับตนเป็นคนดีหากสังคมให้โอกาส โดยมีผู้เห็นด้วย 89.5 อย่างไรก็ตามผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 8.1 และไม่เห็นด้วย 2.7

3) อาสาสมัครคุมประพฤติร้อยละ 93.2 เชื่อว่าผู้ถูกคุมความประพฤติคือผู้กระทำความผิดที่ยังอยู่ในวิสัยที่สามารถแก้ไขฟื้นฟูได้ มีผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 5.4 และไม่เห็นด้วยร้อยละ 1.4

4) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 97.3 เห็นว่าผู้ถูกคุมความประพฤติแต่ละรายควรได้รับการแก้ไขฟื้นฟูแตกต่างกัน มีผู้ไม่แน่ใจและไม่เห็นด้วยร้อยละ 14.0 เท่ากัน

5) อาสาสมัครคุมประพฤติร้อยละ 28.4 ไม่แน่ใจว่าผู้ถูกคุมความประพฤติต้องการได้รับการสอดส่องดูแลจากอาสาสมัครคุมประพฤติหรือไม่ เพราะหมายถึงการตอกย้ำความผิดของเขา ในขณะที่อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่คือร้อยละ 36.5 ไม่คิดเช่นนั้น อย่างไรก็ตามผู้คิดว่าผู้ถูกคุมความประพฤติอาจไม่ต้องการได้รับการสอดส่องดูแลจากอาสาสมัครคุมประพฤติร้อยละ 23.0

6) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 90.5 ไม่เห็นว่าผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจ แต่มีผู้เห็นว่ารังเกียจร้อยละ 5.5 ไม่แน่ใจร้อยละ 2.7

7) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 81.1 ไม่เห็นด้วยว่าผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นบุคคลที่น่ากลัว มีผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 12.2 แต่มีผู้เห็นว่าผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นบุคคลที่น่ากลัวร้อยละ 6.8

8) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 50 ไม่คิดว่าผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นบุคคลที่ไม่ควรวางใจเชื่อถืออย่างสนิทใจ อย่างไรก็ตามผู้ไม่แน่ใจร้อยละ 33.8 แต่มีผู้เห็นว่าไม่ควรวางใจผู้ถูกคุมความประพฤติร้อยละ 16.2

9) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 44.6 ไม่แน่ใจว่าผู้ถูกคุมความประพฤติให้ความร่วมมือกับเขาด้วยดี แต่มีผู้เห็นว่าผู้ถูกคุมความประพฤติให้ความร่วมมือด้วยดีร้อยละ 54.0 และมีผู้เห็นว่าผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ค่อยให้ความร่วมมือร้อยละ 1.4

10) จากการวัดทัศนคติของอาสาสมัครคุมประพฤติ ซึ่งมีต่อผู้ถูกคุมความประพฤติ ปรากฏอาสาสมัครคุมประพฤติจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.1 มีทัศนคติในด้านบวก และอีก 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.6 มีทัศนคติในด้านลบต่อผู้ถูกคุมความประพฤติ

ในแง่ของการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ ปรากฏว่า

1) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 82.4 ตอบว่าเมื่อได้รับข้อมูลของผู้ถูกคุมความประพฤติก็จะศึกษาข้อมูลก่อน มีผู้ตอบว่าปฏิบัติเมื่อมีโอกาสและไม่ค่อยปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 9.5 และ 8.1 ตามลำดับ

2) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 86.5 จะสอบถามไปยังสำนักงานหากข้อมูลที่ได้รับไม่ชัดเจน มีผู้ไม่ค่อยได้ปฏิบัติร้อยละ 10.8 และปฏิบัติเมื่อมีโอกาส ร้อยละ 2.7

3) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 67.6 จะออกไปสอดส่องก่อนเพื่อได้รับข้อมูลเพิ่มเติม หากข้อมูลที่ได้รับไม่ชัดเจนแต่แรก มีผู้ปฏิบัติเมื่อมีโอกาสและไม่ค่อยได้ปฏิบัติร้อยละ 18.9 และ 13.5 ตามลำดับ

4) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ คือร้อยละ 62.1 สามารถไปเยี่ยมเยียนผู้ถูกคุมความประพฤติได้โดยสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามผู้ปฏิบัติเมื่อมีโอกาสร้อยละ 20.3 และไม่ค่อยได้ปฏิบัติเลยร้อยละ 17.6

5) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 81.1 หากพบว่าผู้ถูกคุมความประพฤติมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น อาสาสมัครคุมประพฤติก็จะให้คำแนะนำผู้ถูกคุมความประพฤติในแนวทางที่ถูกต้อง แต่มีผู้ปฏิบัติเมื่อมีโอกาสร้อยละ 10.8 และแทบจะไม่ได้ปฏิบัติหรือมิได้ปฏิบัติเลยร้อยละ 8.2

6) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 90.5 ตอบว่าในกรณีที่อาสาสมัครคุมประพฤติไม่สามารถให้คำแนะนำแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติ ก็มักจะความช่วยเหลือจากพนักงานคุมประพฤติ แต่มีผู้ไม่ค่อยได้ปฏิบัติคิดเป็นร้อยละ 8.2

7) อาสาสมัครคุมประพฤติร้อยละ 35.1 คิดว่าตนเองได้พยายามแก้ปัญหาให้กับผู้ถูกคุมความประพฤติได้ค่อนข้างบ่อย และมีผู้ปฏิบัติบางโอกาสร้อยละ 3.1 อย่างไรก็ตามผู้คิดว่าไม่ค่อยได้ปฏิบัติหรือไม่เคยปฏิบัติเลยร้อยละ 17.6

8) อาสาสมัครคุมประพฤติร้อยละ 40.5 ได้ให้การช่วยเหลือหรือส่งเคราะห์จากผู้ถูกคุมความประพฤติได้ค่อนข้างบ่อย อย่างไรก็ตามผู้ไม่ค่อยได้ให้การช่วยเหลือร้อยละ 35.1 และมีผู้ช่วยเหลือเป็นบางครั้งโอกาส 12.2

9) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 90.5 หากได้รับการขอให้ช่วยเหลือหรือส่งเคราะห์จากผู้ถูกคุมความประพฤติ จะต้องรายงานสำนักงานคุมประพฤติทุกครั้ง อย่างไรก็ตามผู้รายงานเป็นบางครั้งโอกาส 6.8 และผู้ที่ไม่รายงานหรือไม่เคยรายงานให้สำนักงานฯทราบมีร้อยละ 2.8

10) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 67.6 ต่างปฏิบัติได้ค่อนข้างบ่อย และสม่ำเสมอในการเขียนรายงานการสอดส่องแล้วส่งคืนสำนักงานคุมประพฤติ ในขณะที่ผู้ไม่ค่อยได้ปฏิบัติหรือไม่ได้ปฏิบัติเลยร้อยละ 21.6 และมีผู้ปฏิบัติเป็นบางโอกาส 10.8

11) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 89.2 สามารถเขียนและมีความเข้าใจในบันทึกของการสอดส่องได้ครบถ้วนทุกด้าน มีผู้ปฏิบัติได้เป็นบางโอกาสและปฏิบัติได้ไม่ครบถ้วนร้อยละ 6.8 และ 4.1 ตามลำดับ

12) อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ร้อยละ 59.4 ตอบว่าแม้จะครบกำหนดการสอดส่องแล้ว แต่หากได้บังเอิญผ่านไปละแวกบ้านผู้ถูกคุมความประพฤติ ก็จะแวะเข้าไปเยี่ยมเยียนอีก อย่างไรก็ตามผู้ปฏิบัติเป็นบางโอกาสร้อยละ 21.6 และมีผู้ที่ไม่คิดจะแวะเข้าไปเยี่ยมเยียนอีกร้อยละ 19.0

13) อาสาสมัครคุมประพฤติร้อยละ 98.6 สามารถช่วยเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานคุมประพฤติในชุมชนได้สม่ำเสมอและค่อนข้างบ่อย

14) จากการวัดประสิทธิภาพในการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ ปรากฏว่าอาสาสมัครคุมประพฤติสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีจำนวน 39 รายคิดเป็นร้อยละ 52.7 และอาสาสมัครคุมประพฤติที่ถูกจัดว่ายังทำหน้าที่ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรมีจำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.3

6.1.2 การพิสูจน์สมมติฐาน

จากการพิสูจน์สมมติฐาน ปรากฏดังนี้

1 ภูมิหลังทางสังคม อันได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส การศึกษา การประกอบอาชีพ และประสบการณ์ด้านการสังคมสงเคราะห์ ไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ ซึ่งจากการพิสูจน์สมมติฐานโดยใช้ค่าไคสแควร์เป็นสถิติในการวิเคราะห์ พบว่ายอมรับสมมติฐานดังกล่าว (ตารางที่ 13 - 18)

จากตารางที่ 13 ปรากฏว่าเพศชายทำหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพร้อยละ 51.4 แต่เพศหญิงสามารถทำหน้าที่ได้ดีกว่า คือทำได้ร้อยละ 75 อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มประชากรเพศหญิงมีจำนวนน้อยกว่าคือเพียงร้อยละ 5.4 ของประชากรทั้งหมด นอกจากนั้นจากคุณสมบัติส่วนตัวของเพศหญิงนั้นมักจะมีความสนใจใคร่รู้ในปัญหาของบุคคลอื่น จึงมีท่วงท่ารับฟังและชอบการชี้แนะ นอกจากนั้นบุคลิกที่นุ่มนวลอ่อนโยนอาจสร้างความรู้สึกรำลึกนำไปวางใจ น่าเชื่อถือได้มากกว่าเพศชาย จากการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ สรุปว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์ต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ

จากตารางที่ 14 ปรากฏว่ากลุ่มประชากรที่มีอายุ 20 - 30 ปี สามารถทำหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดถึงร้อยละ 100 รองลงมาคือผู้ที่อยู่ในวัย 41 - 50 ปี คือร้อยละ 55 และผู้ที่อยู่ในวัย 50 ปีขึ้นไป สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 54.8 และผู้ที่ทำหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพน้อยที่สุดคือกลุ่มประชากรอายุ 31 - 40 ปี คือร้อยละ 42.1 สามารถอธิบายได้ว่าผู้ที่อายุ 20 - 23 ปี จะเป็นผู้ที่เพิ่งเรียนจบมาไม่นานนัก และยังอยู่ในวัยหนุ่มสาว จึงอาจจะมีความกระตือรือร้นและมุ่งมั่นในการทำหน้าที่อย่างจริงจัง ประกอบกับเป็นกลุ่มประชากรที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือเพียงร้อยละ 4.1 เท่านั้น แต่จากการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ ปรากฏว่าอายุไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 15 ปรากฏว่ากลุ่มประชากรที่มีสถานภาพโสด สามารถทำหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือร้อยละ 100 รองลงไปคือผู้ที่มีสถานภาพหย่า คือร้อยละ 75 และร้อยละ 49.7 เป็นผู้ที่อยู่ในสถานภาพสมรส และยังคงอยู่กินด้วยกันกับคู่สมรส จัดเป็นกลุ่มประชากรที่มีประสิทธิภาพในการทำงานน้อยที่สุด สามารถอธิบายได้ว่าอาจเป็นเพราะผู้ที่โสดและเป็นหย่า จะมีอิสระค่อนข้างมาก ไม่มีภาระในครอบครัว จึงสามารถใช้เวลาว่างทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตามจากการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ ปรากฏว่าสถานภาพการสมรสไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ

จากตารางที่ 16 ปรากฏว่ากลุ่มประชากรที่มีการศึกษามากกว่าปริญญาตรี สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป

คือร้อยละ 54.2 และร้อยละ 50 อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่มิได้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีจะเป็นผู้ที่ทำงานใกล้ชิดกับชุมชน และมีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายกว่า การทำหน้าที่จึงเป็นไปได้โดยธรรมชาติ ไม่มีพิธีรีตอง ในขณะที่ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ทางงานสังคมจึงติดในเรื่องงานมากกว่าความผูกพันในชุมชน แต่จากการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ ปรากฏว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ของอาสาสมัครชุมชนประเพณี

จากตารางที่ 17 ปรากฏว่ากลุ่มประชากรที่ประกอบอาชีพข้าราชการและรัฐวิสาหกิจจะทำหน้าที่ได้มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือร้อยละ 60.9 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกร ร้อยละ 52.6 และลำดับสุดท้ายร้อยละ 43.5 เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพค้าขาย อาจเนื่องมาจากผู้ที่รับราชการหรือทำงานในรัฐวิสาหกิจ เป็นผู้ที่คนในชุมชนมักจะให้ความเชื่อถือ และเป็นผลให้เชื่อในคำแนะนำจากกลุ่มคนเหล่านี้ อันเป็นค่านิยมของสังคมไทยที่มักจะมองว่าผู้ที่รับราชการจะเป็นเจ้าขุนมูลนาย นอกจากนี้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจต่างคุ้นเคยกับแบบฟอร์มเป็นอย่างดี จึงทำให้ง่ายต่อความเข้าใจในการทำหน้าที่มากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น อย่างไรก็ตามจากการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ ปรากฏว่าการประกอบอาชีพไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครชุมชนประเพณี แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 18 ปรากฏว่าผู้ที่เคยมีประสบการณ์ด้านการสังคมสงเคราะห์สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน แต่เป็นการแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น คือร้อยละ 53.8 และร้อยละ 53.6 แต่จากการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ ปรากฏว่าประสบการณ์ด้านการสังคมสงเคราะห์ไม่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ของอาสาสมัครชุมชนประเพณี

สรุป เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพการสมรส การประกอบอาชีพ และประสบการณ์ด้านการสังคมสงเคราะห์ ไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครชุมชนประเพณี ดังนั้นวิถีทางสังคมจึงไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครชุมชนประเพณี "ยอมรับสมมติฐานที่ 1"

2. **ฐานะทางเศรษฐกิจ** อันได้แก่ รายได้ของอาสาสมัครชุมชนประเพณี รายได้ของคู่สมรส รายได้ของบุตร และความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ไม่มีผล

ต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ ซึ่งจากการพิสูจน์สมมติฐานโดยใช้ค่าไคสแควร์ เป็นสถิติในการวิเคราะห์ พบว่ายอมรับสมมติฐานดังกล่าว (ตารางที่ 19 - 22)

จากตารางที่ 19 ปรากฏว่ากลุ่มประชากรที่มีรายได้ในระดับปานกลาง คือ ตั้งแต่ 4,001 - 8,000 บาท สามารถทำหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือร้อยละ 66.7 และผู้ที่ทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพน้อยที่สุดคือกลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 8,000 บาทขึ้นไป ซึ่งอยู่ในอัตราร้อยละ 40.5 ในการอธิบายข้อนี้ อาจอธิบายประกอบกับอาชีพของกลุ่มประชากรได้ว่ากลุ่มที่มีรายได้ระดับปานกลางน่าจะเป็นกลุ่มข้าราชการ สำหรับผู้มีรายได้ระดับต่ำ คือ 4,000 บาทลงมาคือกลุ่มเกษตรกร และกลุ่มที่มีรายได้สูงคือพวกพ่อค้า นักธุรกิจ ซึ่งทำหน้าที่ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร อาจเนื่องมาจากภาระในหน้าที่การงานนั่นเอง อย่างไรก็ตามจากการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ ปรากฏว่ารายได้ไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ

จากตารางที่ 20 ปรากฏว่ารายได้ของคู่สมรสของกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษานี้ พบว่าหากคู่สมรสมีรายได้ต่ำ อาสาสมัครคุมประพฤติสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพร้อยละ 56.3 ส่วนผู้ที่คู่สมรสมีรายได้ในระดับกลางและระดับสูงจะสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียมกัน คือร้อยละ 50 อาจอธิบายได้ว่าผู้ที่คู่สมรสมีรายได้ต่ำคือ 4,000 บาทลงไปในนั้น น่าจะเป็นกลุ่มของประชากรอาชีพเกษตรกร อย่างไรก็ตามจากการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ ปรากฏว่ารายได้ของคู่สมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ

จากตารางที่ 21 ปรากฏว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีบุตรซึ่งมีรายได้จากการประกอบอาชีพแล้ว จะสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าอาสาสมัครที่บุตรยังไม่มีรายได้ ในอัตราร้อยละ 57.6 และ 48.8 อันแสดงถึงสถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีรายได้จากบุตรมาช่วยเหลือ หรือแสดงว่าบุตรเป็นผู้ใหญ่แล้ว ทำให้อาสาสมัครคุมประพฤติไม่มีการต้องห่วงกังวล จึงสามารถทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติได้อย่างเต็มที่ แต่จากการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ ปรากฏว่ารายได้ของบุตรไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ

จากตารางที่ 22 ปรากฏว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีความคิดเห็นในทางทาง ด้านลบต่อค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า คีอร้อยละ 57.1 และผู้ที่มีทัศนคติทางด้านบวก ทำหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพน้อยกว่า คีอร้อยละ 48.7 อาจอธิบายได้ว่าผู้ที่มีทัศนคติที่ต้องการค่าตอบแทนในการทำหน้าที่นั้น อาจเป็นเพียง แค่ความรู้สึกที่คิดว่าน่าจะเป็นสิ่งที่เขาต้องการ แต่ไม่มีผลกระทบในการทำหน้าที่แต่อย่างใด ซึ่งจากการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ ปรากฏว่าทัศนคติเกี่ยวกับค่าตอบแทน ไม่มีผลต่อการ ทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ

สรุป รายได้ของอาสาสมัครคุมประพฤติ รายได้ของคู่สมรส รายได้ของบุตร และความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าตอบแทน ในการปฏิบัติหน้าที่ ไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัคร คุมประพฤติ ดังนั้น **ฐานะทางเศรษฐกิจ ไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ "ยอมรับสมมติฐานที่ 2"**

3. ทัศนคติต่องานคุมประพฤตินำมาซึ่งผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ ซึ่งจากการนิสจน์สมมติฐานโดยใช้ค่าไคสแควร์เป็นสถิติในการวิเคราะห์ พบว่าปฏิเสธสมมติ- ฐานดังกล่าว (ตารางที่ 23)

จากตารางที่ 23 ปรากฏว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีทัศนคติด้านบวกต่องาน คุมประพฤติสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ที่มีทัศนคติด้านลบ ในอัตรา ร้อยละ 55.3 และ 50.0 อาจเป็นเพราะอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีทัศนคติด้านบวกเป็น ผู้ที่เข้าใจปรัชญาและลักษณะของงานคุมประพฤติได้ดีกว่า แต่จากการทดสอบความสัมพันธ์ ทางสถิติ ปรากฏว่าทัศนคติต่องานคุมประพฤติ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัคร คุมประพฤติ

สรุป **ทัศนคติต่องานคุมประพฤตินำมาซึ่งผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ "ปฏิเสธสมมติฐานที่ 3" (ตารางที่ 24)**

4) **ทัศนคติต่องานอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ** ซึ่งจากการใช้ค่าโคสแควร์เป็นสถิติในการวิเคราะห์ พบว่าปฏิเสธสมมติฐานงานดังกล่าว

จากตารางที่ 24 ปรากฏว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีทัศนคติด้านบวกต่องานอาสาสมัครคุมประพฤติ สามารถทำหน้าที่ได้มีประสิทธิภาพมากกว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีทัศนคติด้านลบ ในอัตราร้อยละ 59.5 และ 47.2 นั่นคืออาสาสมัครคุมประพฤติที่มีทัศนคติด้านบวกเป็นผู้ที่เข้าใจแนวความคิดของงานอาสาสมัครคุมประพฤติ ว่าเป็นงานที่เสียสละต่อส่วนรวม และมีจุดมุ่งหมายเพื่อคุ้มครองสังคม ชุมชน ให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม และรู้จักให้โอกาสผู้ที่กระทำผิดได้กลับตนเป็นคนดี อย่างไรก็ตามจากการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ ปรากฏว่าทัศนคติต่องานอาสาสมัครคุมประพฤติ ไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ

สรุป **ทัศนคติต่องานอาสาสมัครคุมประพฤติไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ "ปฏิเสธสมมติฐานที่ 4"**

5) **ทัศนคติต่อผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ** ซึ่งจากการใช้ค่าโคสแควร์เป็นสถิติในการวิเคราะห์ พบว่าปฏิเสธสมมติฐาน (ตารางที่ 25)

จากตารางที่ 25 ปรากฏว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีทัศนคติด้านบวกต่อผู้ถูกคุมความประพฤติจะทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากกว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีทัศนคติด้านลบในอัตราร้อยละ 60.0 และร้อยละ 45.5 อาจเป็นเพราะอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีทัศนคติด้านบวกจะมีความเข้าใจในผู้ถูกคุมความประพฤติ ซึ่งเป็นผู้กระทำผิดว่าเป็นผู้ได้รับโอกาสให้กลับตนเป็นพลเมืองดี ซึ่งคนในชุมชนต้องช่วยกันดูแลช่วยเหลือ ไม่ให้เขาหวนกลับไปกระทำความผิดอีก อันเป็นหนทางสร้างความสงบสุขแก่สังคมวิถีหนึ่ง อย่างไรก็ตามจากการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติ ปรากฏว่าทัศนคติต่อผู้ถูกคุมความประพฤติ ไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ

สรุป ทศนคติต่อผู้ถูกคุมความประพฤติไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุม
ประพฤติ "ปฏิเสฐสมมติฐานที่ 5"

6.2 การอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยในเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม โดยมีขอบเขตการศึกษาเฉพาะอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ภาค 5 ซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุม จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แพร่ และลำปาง ทั้งนี้เพื่อต้องการทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ ตลอดจนปัญหา อุปสรรคและแนวทางในการแก้ไข เพื่อจะได้นำมาใช้เป็นข้อมูลในการสนับสนุนและส่งเสริมปัจจัยดังกล่าวต่อไปนั้น พบว่าภูมิหลังทางสังคม อันได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา การประกอบอาชีพ สถานภาพการสมรส และประสบการณ์ด้านสังคมสงเคราะห์ ฐานะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของอาสาสมัครคุมประพฤติ รายได้ของคู่สมรส รายได้ของบุตร ทศนคติเกี่ยวกับค่าตอบแทนในการทำหน้าที่ ทศนคติต่องานคุมประพฤติ ทศนคติต่องานอาสาสมัครคุมประพฤติ และทศนคติต่อผู้ถูกคุมความประพฤติ ล้วนแต่ไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติทั้งสิ้น แต่จากการศึกษาถึงการทำหน้าที่ดังกล่าวมาแล้ว จะพบว่าการศึกษาแนวทางแก้ไขผู้กระทำผิด ปรากฏว่าอาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ต่างมีการศึกษาข้อมูลของผู้ถูกคุมความประพฤติก่อนทุกครั้ง เมื่อได้รับมอบหมายคดีจากสำนักงาน หรือมีเจตนาที่จะสอบถามเพิ่มเติมจากสำนักงานฯ หากข้อมูลไม่ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อเป็นการทำความเข้าใจผู้ถูกคุมความประพฤติก่อนในเบื้องต้น จากนั้นจะได้หาวิธีการสงเคราะห์ ช่วยเหลือหรือแก้ไขฟื้นฟูที่แตกต่างกันไป เมื่อศึกษาข้อมูลจนเข้าใจแล้ว การทำหน้าที่ในส่วนต่อไปคือการออกสอดส่องเยี่ยมเยียนผู้ถูกคุมความประพฤติตามภูมิลำเนาอัน อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ออกไปสอดส่องเยี่ยมเยียนผู้ถูกคุมความประพฤติได้โดยสม่ำเสมอ หรือค่อนข้างบ่อย อย่างไรก็ตามอาสาสมัครคุมประพฤติบางท่านอาจมีปัญหาในเรื่องค่าพาหนะในการเดินทางออกไปสอดส่อง จึงมีความเห็นว่าจะมีค่าตอบแทนในการทำหน้าที่บ้าง แต่ทศนคติดังกล่าวไม่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานแต่อย่างใด เพราะในเรื่องของการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ หรือสงเคราะห์ผู้ถูกคุมความประพฤติ อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่สามารถแนะนำแนวทางการดำเนินชีวิตที่

เหมาะสมแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติได้ และหากปัญหาของผู้ถูกคุมความประพฤติบางราย อาสาสมัครคุมประพฤติไม่สามารถให้คำแนะนำได้ ก็จะแจ้งให้สำนักงานคุมประพฤติทราบ เพื่อดำเนินการหาทางช่วยเหลือต่อไป สำหรับการรายงานผลการคุมความประพฤติ อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการรายงานผลการคุมความประพฤติ เพราะมีความเข้าใจในแบบฟอร์มบันทึกการสอดส่อง และคิดว่าแบบฟอร์มดังกล่าวมีความครอบคลุมดีแล้ว และในส่วนของการติดตามผลการคุมประพฤตินั้น อาสาสมัครคุมประพฤติส่วนใหญ่มักจะแวะไปเยี่ยมเยียนผู้ถูกคุมความประพฤติที่เคยสอดส่องมาแล้ว และพ้นการคุมความประพฤติไปแล้ว หากมีโอกาสผ่านไปละแวกบ้านของผู้ถูกคุมความประพฤติรายนั้น อันเป็นการคอยควบคุมดูแลผู้ถูกคุมความประพฤติไปในตัว และเป็นการป้องปรามชุมชนได้อีกวิธีหนึ่ง และหน้าที่สำคัญประการสุดท้ายของอาสาสมัครคุมประพฤติคือการช่วยเผยแพร่รายงานคุมประพฤติ อาสาสมัครคุมประพฤติล้วนเห็นว่าการคุมประพฤติในประเทศไทยยังเป็นเรื่องค่อนข้างใหม่ จึงสมควรได้รับการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและจริงจัง ทั้งนี้อาสาสมัครคุมประพฤติที่มีความรู้ความเข้าใจในงานคุมประพฤติและงานอาสาสมัครคุมประพฤติก็ได้ช่วยเผยแพร่เรื่องดังกล่าวแก่ชุมชนด้วยเช่นกัน

6.3 ข้อเสนอแนะของอาสาสมัครคุมประพฤติ

1. ต้องการให้มีการจัดสวัสดิการที่จำเป็นแก่อาสาสมัครคุมประพฤติ เช่น การลดหย่อนค่ารักษาพยาบาล การลดหย่อนค่าโดยสาร ในการใช้บริการขนส่งของรัฐ
2. ควรจัดให้มีการประชุมระหว่างอาสาสมัครคุมประพฤติ กับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานให้บ่อยกว่าที่กำหนดไว้ โดยมีการแทรกกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ไว้ด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระชับความสัมพันธ์และสร้างความเป็นกันเอง
3. ควรมีการแจ้งข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับงานคุมประพฤติและงานอาสาสมัครคุมประพฤติ ให้อาสาสมัครคุมประพฤติได้รับทราบข่าวโดยสม่ำเสมอ

4. หากมีการเชิญให้อาสาสมัครคุมประพฤติได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสำนักงานคุมประพฤติ ควรมีการแจ้งเสียแต่เนิ่น ๆ เพื่อให้อาสาสมัครคุมประพฤติได้มีเวลาเตรียมตัวและจัดแบ่งเวลาจากภารกิจประจำ

5. ควรมีการประชุมสัมพันธงานคุมประพฤติ งานอาสาสมัครคุมประพฤติ ตลอดจนแนะนำอาสาสมัครคุมประพฤติแก่ชุมชนท้องถิ่น

6. ควรแนะนำอาสาสมัครคุมประพฤติแก่หน่วยราชการในท้องถิ่น ได้รู้จักเพื่อประโยชน์ในการประสานงานในการสอดส่องดูแลผู้ถูกคุมความประพฤติหรือ ในงานกิจกรรมชุมชนของสำนักงานคุมประพฤติ

7. สำหรับอาสาสมัครคุมประพฤติดีเด่นนั้นควร ได้รับสิ่งตอบแทนเป็นรางวัล นอกเหนือไปจากการได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณ ทั้งนี้เพื่อเป็นกำลังใจแก่บุคคลดังกล่าวต่อไป

6.4 ข้อเสนอแนะของผู้ทำการศึกษาวิจัย

แม้ว่าจากการศึกษาวิจัยในเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม จะพบว่าภูมิหลังทางสังคม อันได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา การประกอบอาชีพ สถานภาพการสมรส และประสบการณ์ด้านสังคมสงเคราะห์ ฐานะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของอาสาสมัครคุมประพฤติ รายได้ของคู่สมรส รายได้ของบุตร ทัดคนดีเกี่ยวกับค่าตอบแทนในการทำหน้าที่ ทัดคนดีต้องงานคุมประพฤติ ทัดคนดีต้องงานอาสาสมัครคุมประพฤติ และทัดคนดีต่อผู้ถูกคุมความประพฤติ ล้วนแต่ไม่มีผลต่อการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติทั้งสิ้น แม้ตัวแปรบางตัวจะมีความสัมพันธ์อยู่บ้างแต่น้อยมากจนไม่อาจถือได้ว่ามีผลต่อการทำหน้าที่ได้ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของอาสาสมัครคุมประพฤติ และปัจจัยอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษานวทางแก้ไขผู้กระทำผิด

1.1 ก่อนอื่นควรให้อาสาสมัครคุมประพฤติ มีทัศนคติที่ดีต่อผู้กระทำผิดก่อน ว่าผู้กระทำผิดหรือผู้ถูกคุมความประพฤติ คือ ผู้ที่ดำเนินชีวิตผิดพลาดไป อาจเนื่องด้วยความตั้งใจเพราะสถานการณ์หรือความจำเป็นบังคับ หรืออาจเป็นผู้กระทำผิดด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ดี แต่บุคคลเหล่านั้นเป็นผู้ได้รับโอกาสจากสังคมให้กลับไปใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวได้อย่างปกติสุข ดังนั้นสังคมจึงควรให้ความเข้าใจเขา อย่าหวาดระแวงหรือมองเขาในแง่ร้ายตลอดไป หากอาสาสมัครคุมประพฤติมีทัศนคติที่ดีต่อเขาแล้ว การศึกษาหาแนวทางแก้ไขบุคคลเหล่านั้นก็จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งในการปลูกฝังทัศนคติในเรื่องดังกล่าวจะสามารถกระทำได้ในขั้นตอนของการฝึกอบรมเป็นอันดับแรก ดังนั้นการฝึกอบรมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างอาสาสมัครคุมประพฤติที่มีคุณภาพ เพื่อเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญในงานคุมประพฤติต่อไป

1.2 เมื่ออาสาสมัครคุมประพฤติได้รับมอบหมายคดีจากสำนักงานคุมประพฤติ ให้ดำเนินการควบคุมและสอดส่องนั้น สิ่งแรกที่อาสาสมัครคุมประพฤติต้องดำเนินการก่อนสิ่งอื่น คือการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกคุมความประพฤติรายนั้น โดยละเอียด หากข้อมูลใดไม่ชัดเจน ควรสอบถามไปยังสำนักงานคุมประพฤติอีกครั้ง อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติสำนักงานคุมประพฤติจะให้ข้อมูลเบื้องต้นต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ถูกคุมความประพฤติแก่อาสาสมัครคุมประพฤติเพื่อเป็นแนวทางโดยละเอียดแล้ว

1.3 เมื่ออาสาสมัครคุมประพฤติมาเยี่ยมเยียนที่สำนักงานคุมประพฤติ อาจจัดให้อาสาสมัครคุมประพฤติได้ศึกษาการทำงานของพนักงานคุมประพฤติ ทั้งในงานสืบเสาะและงานสอดส่อง โดยอาจจัดให้อาสาสมัครคุมประพฤติได้พูดคุยกับจำเลยหรือผู้ถูกคุมความประพฤติการ ได้ศึกษางานคุมประพฤติจากของจริงและได้สัมผัสกับผู้กระทำผิด อาจทำให้อาสาสมัครคุมประพฤติเกิดแนวความคิดใหม่ ๆ ในการศึกษาหาแนวทางแก้ไขผู้กระทำผิดให้เหมาะสมแต่ละรายได้

2. การออกส่อดส่งเยี่ยมเยียนผู้ถูกคุมความประพฤติ

2.1 สำนักงานคุมประพฤติควรจัดให้อาสาสมัครคุมประพฤติและผู้ถูกคุมความประพฤติ ได้พบปะกันที่สำนักงานคุมประพฤติก่อนในครั้งแรก โดยเจ้าหน้าที่จะเป็นผู้แนะนำให้ผู้ถูกคุมความประพฤติได้ทราบว่า อาสาสมัครคุมประพฤติคือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงานคุมประพฤติ ให้เป็นตัวแทนของพนักงานคุมประพฤติในการช่วยส่อดส่งดูแลความประพฤติของผู้ถูกคุมความประพฤติ ตลอดจนช่วยเป็นประสานระหว่างผู้ถูกคุมความประพฤติกับสำนักงานคุมประพฤติในเรื่องต่าง ๆ การแนะนำให้รู้จักกันก่อนจะทำให้อาสาสมัครคุมประพฤติไม่ลำบากใจในการไปส่อดส่งเยี่ยมเยียนผู้ถูกคุมความประพฤติที่บ้านพักอาศัย อีกทั้งยังเป็นการแจ้งให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทราบล่วงหน้าอีกด้วย

2.2 พนักงานคุมประพฤติอาจเป็นผู้นำอาสาสมัครคุมประพฤติ ไปเยี่ยมเยียนส่อดส่งผู้ถูกคุมความประพฤติในครั้งแรก เพื่อให้อาสาสมัครคุมประพฤติไม่รู้สึกลำบากใจในการเป็นฝ่ายไปแนะนำตนเองแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติในครั้งแรก อีกทั้งยังเป็นการฝึกภาคปฏิบัติให้อาสาสมัครคุมประพฤติได้เข้าใจลักษณะของการทำงาน ได้ดียิ่งขึ้น

3. การให้คำแนะนำช่วยเหลือหรือสงเคราะห์ผู้ถูกคุมความประพฤติ

สำนักงานคุมประพฤติควรชี้แจงให้อาสาสมัครคุมประพฤติได้ทราบว่า สำนักงานคุมประพฤตินี้มีมูลนิธิแก้ไขฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ไว้คอยช่วยเหลือผู้ถูกคุมความประพฤติในด้านต่าง ๆ ดังนั้นหากผู้ถูกคุมความประพฤติได้ร้องขอให้อาสาสมัครคุมประพฤติช่วยเหลือหรือสงเคราะห์สิ่งใด อาสาสมัครคุมประพฤติควรแจ้งให้สำนักงานคุมประพฤติทราบเพื่อที่จะได้ดำเนินการช่วยเหลือต่อไป หากเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ หรือในบางกรณีอาสาสมัครคุมประพฤติอาจให้ความสงเคราะห์ผู้ถูกคุมความประพฤติเองก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องกระทำด้วยความเต็มใจ และการกระทำดังกล่าวต้องไม่สร้างความลำบากใจให้กับอาสาสมัครคุมประพฤติ

4. การรายงานผลการคุมความประพฤติ

4.1 นอกจากการรายงานผลตามบันทึกการออกไปสอดส่องผู้คุมคุมความประพฤตินั้น อาสาสมัครคุมประพฤติอาจใช้ลักษณะการรายงานผลเช่นเดียวกับการบันทึกเรื่องราว โดยไม่ต้องยึดติดแบบฟอร์ม ซึ่งในการไปสอดส่องครั้งแรก อาจใช้บันทึกการรายงานผลตามแบบฟอร์มของสำนักงานคุมประพฤติ แต่หากในการรายงานตัวครั้งต่อไป ผู้คุมคุมความประพฤติไม่มีพฤติการณ์ใดเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อาสาสมัครคุมประพฤติก็อาจจะรายงานในลักษณะบันทึกเรื่องราวที่ไปดำเนินการมาสิ้น ๆ และให้ผู้คุมคุมความประพฤติหรือพยานลงลายมือชื่อข้างท้ายบันทึกดังกล่าวแทน เช่น "วันนี้เวลา 9.00 นาฬิกา ข้าพเจ้าได้เดินทางไปที่บ้านนาย ก. ตามที่อยู่อาศัย พบนาย ก. กำลังไปรับจ้างถางหญ้าในส่วนผลไม้แห่งหนึ่ง จากการสังเกตพบว่านาย ก. มีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์ดี สอบถามได้ความว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับสารระเหยเสพติดทุกชนิดแล้ว จึงได้ให้คำชมเชย และแนะนำให้ประพฤติตนเป็นพลเมืองดี และให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขศาลโดยเคร่งครัด สำหรับข้อมูลอื่นไม่เปลี่ยนแปลง" แม้การบันทึกดังกล่าวจะค่อนข้างยากลำบากกว่าการบันทึกในแบบฟอร์ม แต่สามารถทำให้เห็นภาพพจน์ของการไปเยี่ยมเยียนของอาสาสมัครคุมประพฤติได้มากขึ้น

4.2 อาสาสมัครคุมประพฤติควรรายงานผลการออกไปสอดส่องเยี่ยมเยียนผู้คุมคุมความประพฤติ ให้สำนักงานคุมประพฤติทราบโดยสม่ำเสมอตามกำหนดเวลา หากติดภารกิจจำเป็นไม่สามารถไปสอดส่องได้ ควรรายงานให้สำนักงานคุมประพฤติได้ทราบสาเหตุดังกล่าวด้วยย่อมดีกว่าการเพิกเฉยโดยไม่ทราบสาเหตุ

5. การช่วยเผยแพร่ผลงานคุมประพฤติ เนื่องจากงานคุมประพฤติเป็นงานใหม่ แม้กรมคุมประพฤติจะได้จัดทำแผนโครงการประชาสัมพันธ์งานคุมประพฤติ โดยให้สำนักงานคุมประพฤติทั้งส่วนกลางและภูมิภาคดำเนินการแล้วก็ตาม แต่จากภารกิจประจำทางด้านงานสืบเสาะและงานสอดส่อง ตลอดจนงานกิจกรรมชุมชนต่าง ๆ ที่สำนักงานต้องรับผิดชอบนั้นมีมากมายจนเกินมาตรฐานของ ก.พ. หลายเท่าตัว จนบางจังหวัดบุคลากรไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน ดังนั้นเพื่อที่จะให้การดำเนินงานควบคู่กันไป อาสาสมัครคุมประพฤติจึงน่าจะเป็นกำลังสำคัญในการช่วยเผยแพร่ผลงานคุมประพฤติได้เป็นอย่างดี เนื่องจากอาสาสมัครคุม

ประเพณีจะเป็นบุคคลที่ผ่านการคัดเลือกมาแล้วว่าเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของชุมชนนั้น ๆ และเป็นผู้ที่ชุมชนนั้นรู้จักและให้ความเคารพนับถือ ดังนั้นการที่อาสาสมัครคุมประพฤติได้มีส่วนในการช่วยประชาสัมพันธ์งานคุมประพฤติ จึงเป็นการสร้างความเชื่อถือแก่สมาชิกในชุมชนได้ ทั้งนี้หมายความว่าอาสาสมัครคุมประพฤติที่จะทำหน้าที่ดังกล่าว ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในลักษณะของงานคุมประพฤติเป็นอย่างดีซึ่งอาจจัดให้อาสาสมัครคุมประพฤติที่สนใจเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรวิทยาการเพื่องานคุมประพฤติ เพื่อนำไปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อไป

6. เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคุมประพฤติ ต้องให้ความรู้สึกเป็นกันเองกับอาสาสมัครคุมประพฤติ เมื่ออาสาสมัครคุมประพฤติมาติดต่อหรือเยี่ยมเยียนที่สำนักงานฯ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ ควรแสดงความกระตือรือร้น แสดงการต้อนรับด้วยความจริงใจ และโอภาปราศรัยด้วยอัธยาศัยไมตรีที่ดี นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ควรไปเยี่ยมเยียนอาสาสมัครคุมประพฤติที่บ้านพักหรือสถานที่ทำงานของอาสาสมัครคุมประพฤติเมื่อมีโอกาส แม้จะเป็นเพียงการไปพบปะซักถามพูดคุยเพียงเล็กน้อยก็ตาม แต่การกระทำดังกล่าวจะเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ภาพระหว่างเจ้าหน้าที่ในสำนักงานคุมประพฤติ กับอาสาสมัครคุมประพฤติให้คงมีอยู่ไม่ขาดสาย มิเช่นนั้นภายหลังการฝึกอบรมอาสาสมัครคุมประพฤติและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานฯ ก็อาจเสมือนคนแปลกหน้ากันไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวหน้าสำนักงานฯ หรือผู้ช่วยหัวหน้าสำนักงานฯ ควรผลักดันออกไปปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวด้วยตนเอง ให้บ่อยครั้ง หากรู้สึกว่าอาสาสมัครคุมประพฤติผู้ใดเริ่มมีความเหงาหรือมีปัญหาต่าง ๆ จะได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือได้ นอกจากนี้การออกไปเยี่ยมเยียนอาสาสมัครคุมประพฤติที่ภูมิลำเนาของเขา อาจทำให้ทางสำนักงานคุมประพฤติได้ทราบพฤติกรรมของอาสาสมัครคุมประพฤติ ว่าได้ใช้อำนาจหน้าที่ไปแสวงหาผลประโยชน์ในทางที่มีชอบหรือไม่ หากมีปัญหาดังกล่าวจะได้หาหนทางแก้ไขอย่างทันที

7. ควรจัดโครงการประชาสัมพันธ์งานคุมประพฤติ. และงานอาสาสมัครคุมประพฤติ หรืองานกิจกรรมชุมชนภายในชุมชนของอาสาสมัครคุมประพฤติ และมีการแนะนำอาสาสมัครคุมประพฤติแก่คนในชุมชน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความภาคภูมิใจและสร้างความร่วมมือร่วมใจจากอาสาสมัครคุมประพฤติอย่างเต็มที่

8. บางครั้งสำนักงานคุมประพฤติอาจขอความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากอาสาสมัครคุมประพฤติ ขอคำปรึกษาหารือในบางเรื่อง เพื่อให้อาสาสมัครคุมประพฤติเกิดความรู้สึกว่าเขาได้มีส่วนร่วมในการบริหารสำนักงานฯ บ้างและก่อให้เกิดความผูกพันกับสำนักงานฯ ได้

9. สำนักงานคุมประพฤติ ควรให้ความสำคัญในเรื่องของการสรรหาอาสาสมัครคุมประพฤติ โดยมีการชี้แจงทำความเข้าใจให้พนักงานคุมประพฤติทุกคนได้มีส่วนร่วมในการสรรหาอาสาสมัครคุมประพฤติ โดยควรคำนึงถึงคุณสมบัติต่อไปนี้ อันนอกเหนือคุณสมบัติตามที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2528 ได้แก่

9.1 ควรเป็นผู้มีบุคลิกภาพดี พุดจาพรั่ง อันก่อให้เกิดความรู้สึกเลื่อมใสจากผู้ถูกคุมความประพฤติได้

9.2 เป็นผู้ที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีความกระตือรือร้น แม้จะอยู่ในวัยชราภาพก็ตาม

9.3 เป็นผู้ที่มีทัศนคติและความเข้าใจลักษณะของงานคุมประพฤติ งานอาสาสมัครคุมประพฤติ ตลอดจนมีความเข้าใจในผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นอย่างดี และมีความปรารถนาดีอย่างจริงใจในการสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ถูกคุมความประพฤติ

10. ควรจัดให้มีการฝึกอบรมอาสาสมัครคุมประพฤติแต่ละรุ่นให้ครอบคลุมพื้นที่ทุกตำบล หากตำบลไหนพื้นที่กว้างก็อาจเพิ่มจำนวนให้มากกว่า 1 คน ต่อ 1 ตำบล และควรรอบรมแต่ละรุ่นไม่น้อยกว่า 150 คน เพื่อจะได้ไม่มีการอบรมหลายรุ่นในจังหวัดเดียวกัน เพราะการที่มีรุ่น 1 รุ่น 2 หรือรุ่น 3 ภายในจังหวัดเดียวกัน อาจก่อให้เกิดการแบ่งแยกเป็นรุ่นนั้น รุ่นนี้ได้ และอาจมีการชิงดีชิงเด่น แข่งขันกันในระหว่างรุ่น อันเป็นการสร้างความลำบากใจแก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคุมประพฤติ ที่ต้องทำหน้าที่เป็นผู้ประสานทุกกลุ่ม แต่หากมีเพียงรุ่นเดียว โดยให้มีจำนวนมากไปเลย จะสามารถแก้ปัญหาการแยกรุ่นได้ อาจมีปัญหาในเรื่องของการเพิ่มงบประมาณและเตรียมบุคลากรมาช่วยในการฝึกการเขียนรายงาน แต่ในหัวข้อการฝึกอบรมก็คงเช่นเดิมไว้ได้